

מסכת אהלוֹת

פרק ה

- א.** תפנור שהיא עומד בתוכה הבית ועיניו קמורה לחוץ, והאהילו עליו קוביי הפמת, בית שמאי אומרים, הכל טמא. בית היל אומרים, התפנור טמא והבית טהור. רבינו עקיבא אומר, אף התפנור טהור:
- ב.** ארבה שבעין הבית לעליה, וקדשה נתונה עליה ונקיובה בכונס משקה, בית שמאי אומרים, הכל טמא. בית היל אומרים, הקדשה טמאה, ועליה טהורה. רבינו עקיבא אומר, אף הקדשה טהורה:
- ג.** היתה שלמה, בית היל אומרים, מחלוקת על הכל. בית שמאי אומרים, אינה מחלוקת אלא על האכלים ועל המשקדים ועל כל חרס. חזרו בית היל להורות כדורי בית שמאי:
- ד.** לגין שהוא מלא משקין טהורין, לגין טמא טמאות שעשה, והמשקין טהורין. ואם פון בכל אחד, טמאין. האשה שהיא לשאה והמשקין טהורין.

בְּעָרֶבֶה, הַאֲשֶׁר וְהַעֲרֶבֶה טְמֵאים טְמֵאת שְׁבֻעָה, וְהַבָּצָק טְהוֹר. וְאִם פָּנְטוּ לְכָלִי אַחֲר, טְמֵא. חִזּוּ בֵּית הַלְּל לְהוֹרוֹת כְּדָבָרִי בֵּית שְׁפָאִי:

ה. קַיּוּ כָּלִי גָּלְלִים, כָּלִי אֲבָגִים, כָּלִי אֲדָמָה, הַכָּל טְהוֹר. הִיא כָּלִי טְהוֹר לְקָדְשׁ וּלְחַטָּאת, הַכָּל טְהוֹר, שַׁהַכָּל נְאָמְנִין עַל הַחַטָּאת, מִפְנִי שַׁהַכָּלִים טְהוֹרִין וְכָלִי תְּרוּס טְהוֹרִין וּמְצִילִין עַם דְּפָנוֹת אֲהָלִים:

ו. כִּיצֶד. הַבּוֹר וְהַדּוֹת שְׁבָבִית, וּכְפִישָׁה נְתוּנָה עַלְיוֹן, טְהוֹר. אִם הִיְתָה בְּאָר חַלְקָה, או כְּוֹרֶת פְּחוּתָה, וּכְפִישָׁה נְתוּנָה עַלְיהָ, טְמֵא. אִם הִיא גָּסֶר חַלְקָה, או סְרִידָה שְׁאַיִן לָהּ גְּפִים, טְהוֹר, שְׁאַיִן הַכָּלִים מְצִילִים עַם דְּפָנוֹת אֲהָלִים עַד שְׁיַהָא לְהָן דְּפָנוֹת. וּכְמָה תְּהִא הַדְּפָנוֹן, טְפַח. הִיא לָהּ חַצִּי טְפַח מִפְּאָן וְחַצִּי טְפַח מִפְּאָן, אֵינָה דְּפָנוֹן, עַד שְׁיַהָא לָהּ טְפַח מִמְּקוֹם אֶחָד:

ז. כִּיּוּ שְׁמַצִּילִין מִבְּנִים, כֵּד מִצְּילִין מִבְּחוֹזָה. כִּיצֶד, כְּפִישָׁה שְׁהִיא נְתוּנָה עַל הִיתְדוֹת מִבְּחוֹזָה, טְמֵאה תְּחִתָּה, כָּלִים שְׁבָבְכְּפִישָׁה טְהוֹרים. אִם הִיא כְּתָל חַצֵּר או כְּתָל גְּנָה, אֵינוֹ מִצְּיל. קֹרֶה שְׁהִיא נְתוּנָה מִכְּתָל לְכְתָל וּקְדָרָה תְּלִינָה בָּה, טְמֵאה תְּחִתָּה, כָּלִים שְׁבָקְדָּרָה, רַבִּי עֲקִיבָא מַטְהָר, וְחַכְמִים מַטְמָאִין:

